

farne cerkve, iskrena Slovenka, in od vsih, ki so jo poznali, poštovana in ljubljena. Ko ji je zakljenkalo, je prebivavce Krajnskiga mesta žalost prepadla, zakaj čuli so, da so sladki glasi tiste, ki je s svojim ginljivim petjem serca vernih tolikokrat k nebesam povzdigovala, za vselej utihnili! Skazali so pa svoji ljubljenki tudi prav lepó zadnjo čast. Visokočastiti častni korar in tehant g. Anton Kos z vsimi svojimi gospodi so jo k grobu spremili, in mestna muzika, ktera je njeno lepo petje tolikokrat pri božji službi spremljevala, ji je žalostno popotnico napravila do groba. Spremila jo je velika množica iz mesta in bližnjih vasí. Na pokopališu so pevci farne cerkve ganljivo zapeli prelepo Riharjevo čveteroglasno antifono: „Verujem, de Zveličar moj živi“. Verli Krajnci so pri ti priložnosti vnovič pokazali, da umetnost in zasluge tudi še po smerti ceniti vedo. Bog Vam, dragi rojaki! poverni vašo bratovsko ljubezin, ki ste jo skazali moji nepozabljivi sestrici! Matevž Puhar, Naklanski kaplan.

Iz Postojne se „Ljublj. časniku“ grozna novica piše, da je tista kmetica iz Pristave pri Jami, ki jo je stekel volk 12. januara popadel, za stekljino 8. t. m. umerla, ko je bila poprej s sv. smertnimi zakramenti prevedena in je še pred to noč s hudo božjastjo zdraviga fantiča rodila. Gosp. dr. Potočnik in g. ranocelnik Himmer sta revi edina pomočnika nji in otročiču, ker vsi drugi ljudje so straha polni od nju pobegnili. Hvala jima! Bog vé, kaj bo z otrokam!

Iz Ljubljane. V sredo zvečer, malo pred devetimi, so prišli cesar iz Tersta v Ljubljano, kjer so bili v kolodvoru slovesno in veselo sprejeti; grad pod Turnam, kteriga so kupili in ga bojo začasno slavnemu maršalu Radecki-mu prepustili, je bil na Njih vprašanje: „ali se iz Teržaške ceste vidi“, lepo razsvitljen; po kratki pomudi so po železnici proti Danaji odšli.

— Gosp. deželni poglavar se je za prejeto darilo ki se je po „besedi“ 5. t. m. za naše nesrečne brate nabralo, v prečastitim dopisu od 9. t. m. serčno zahvalil za milodarno napravo slovenskimu društvu, in vsim, ki so se te naprave vdeležili, in ker se je razdelitev nabrane milošine njegovimu predsodku prepustila, je naznanil, da je polovico revnim Černomljanam in Metličanam, polovico pa povodnjencam določil. — Radostno da odbor slovenskiga društva to naznanilo vsim vediti, ki so se blagovoljno milodarne besede vdeležili, in se jim tudi še posebno prav lepo zahvali za njih slavno podporo; zahvali se pa tudi pri ti priliki čast. vodstvu filharmonijske družbe, ki je prepustilo tisti večer glasbeno dvorano za besedo, in vsim gospodam, ki so bližnje izbe v ta namen prijazno odperli, kakor tudi gg. bukvotiskarjem: Milic-u, žl. Kleinmajer-ju in F. Bambergu in J. Blazniku, ki so brez plačila dotične natise podarili.

Odbor slov. društva v Ljubljani 10. marca 1852.

Iz Ljubljane. Potrebo podkovijske in živinozdravniške učilnice spoznavši, se prizadevate po izgledu Krajnske kmetijske družbe tudi kmetijska družba v Pragi in Solnogradu enako učilnico napraviti, kakor je Ljubljanska. V ta namen ste se obrnile imenovani družbi na našo: naj bi jima natanjčin popis poslala, kako je Ljubljanska osnovana. Potreba naprave tacih učilnic, ki so nar večji podpora srečnimu kmetijstvu in živinoreji, je tako očitna, da se bojo menda vse dežele našiga cesarstva, kjer še tacih učilnic ni (in dozdej so le na Dunaji, Milani, Peštu, Gradcu in v Ljubljani) za njih napravo živo poprijele.

Novičar iz mnogih krajev.

C. k. ministerstvo notranjih oprav je soglasno s c. k. ministerstvom pravice in kmetijstva komisii za oprostenje zemljiš na znanje dalo, da po postavah, ki zadevajo oprostenje zemljiš, niso ribške pravice overžene bile, imajo tedaj tako ostati, kakor so v letu 1847 bile, in se ne morejo odkupiti. Kjer pa so take razmere med dosedanjimi posestniki in med živjavci ribštva, ktere spadajo pod postavo 7. septembra 1848, se imajo dotične oblasti po obstoječih predpisih ravnati, dokler morebiti kakošna druga postava ne pride, ki bo ribške pravice vravnala. Vposled tega naukaza se imajo tedaj ribštva natanjko preiskati, ktere po določilih cesarskiga patenta od 4. marca 1849 spadajo k odškodovavnim ali odkupljivim davšinam in se tedaj na podložnost ali na kakošno drugo v ti postavi določeno pogodbo opirajo. — Cesar so Teržačanam po sklepu od 10. t. m. spet novo milost naklonili in gledé na posebne razmere stanovnikov Tersta in njegove okolice ukazali, da po drugih deželah navadno rekrutiranje se ima še le v letu 1858 ondi začeti. — Ministerstvo je ukazalo, da ob nar večih praznicih, kakor so božič, velika noč, binkošti, praznik sv. rešnjiga telesa, Marie oznanovanje in mali Šmarin, morajo prodajavnice tobaka in kolkov (štampeljnov) dopoldné zaperte ostati. — Po naukazu ministerstva pridejo tisti rekruti, ki imajo kakošno lahko ozdravljivo bolezn, so pa scer za vojašino dobri, v vojaško bolnišnico; na dan se plača za-nje 24 krajc. iz deželne kase. — Goljufijo, da iz nekterih fabrik ne meri blago toliko, za kolikor se prodaja, bo nova postava prestregla, po kateri bo mogel vsak fabrikant na obá konca vsaciga kosa blagá mero po Dunajskim vatlu zaznamovati in fabrikno marko pritisniti. — Kupčijska zbornica v Zagrebu je sklenila ministerstvu prošnjo predložiti: naj bi se dela na železnicah Horvaških, ki so jih cesar že poterdili, in pa poravnanje Savo-toka iz Zagreba v Sisek brez odlaše začele. — Dunajski dimnikar Anton Toskano je našel napravo, ktera ob ognju dimnik sama zaprè in tako oginj berž zaduši. — Po pismih iz Banata kaže ozimina dosihmal prav lepo; magacini so žita polni; kup bolj pada, kot kviško gré. — Tudi stari Turki se že poslužnjejo pošasti panslavizma, da pod tem strašilam vodo na svoj malin vodijo. V „Teržaškim časniku“ beremo, da stari Turčini kristjanam v Bosni mende zato panslavitično zakletbo podtikujejo, da so jim pod tem izgovoram vse orožje pobrali. Gotovo je, da s kristjani v Bosni tudi Omer paša [(poturčen kristjan) hudo ravná. — Časnik „Presse“ primerja letošnjo dolgo zimo z zimo od leta 1846 na 1847, po kateri smémo lepiga poletja pričakovati. — Ondi beremo tudi pomoček, kako je neka županija na Nemškim beračúne pregnala; ona je podelila fajmoštru blizo farovža veliko njivo, kamor je bil vsak berač podvizan delat iti in si malico zaslužiti; veliko lenuhov je berž pobegnilo; nekteri so se s kislim obrazam dela lotili, pa kmalo jih je lenoba premagala ter so šli rakam žvižgat. Od tistihmal ne pride noben beračún več v tisto sosesko. Naj bi se povsod tako ravnalo! — Začetek zbora v Parizu je na 29. t. m. napovedan. Po začetku bo velik bal (ples) v kraljevim poslopji. — Francoski poslanec pri Angleški vladi grof Walewsky je te dni s svojo ženo nana gloma London zapustil, vse je radovedno zakaj, kar pa dozdej še nihče ne vé.

Milodari za pogorelce v Podgorici:

Gosp. Jožef Fik, fajmošter v Selcah 2 fl.
» Janez Dolničar, kaplan v Selcah 2 »